

TO SMO MI

2012/2013

Jozožarab Rujic' Teodora Kelečeni Jelena Mijić

SOFIJA Vranješ Mihalj Cuck ANJA Ambrozic Andrej Drinac

Marija Milajnović Nataša Jelić Jelena Hećak MATEM Bogić

Stanimira Rostaje Aleksandar Ambrozić Jorđe Stanić Aleksandra Schar Jelena Rupanić Marina Šoplović David Stanić Matěj Ukmair Jelena Jurić

Aleksandra Zumić Mihaelo Lunić Tinja Savić Ana Katalina Cyran Jambati Ylenia Vadić Sofijana Pristis Mira Ambrozić Aleksandar Renen Dijana Ratić Bogdana Šoropkin Nisvan Štepić Aleksandra Šušić Gajana Šušić Nikola glavica Filipan Gajana Šušić

TO SMO MI

Kdo smo mi?

Učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Banjaluke, Slatine, Prijedora in Teslića. Več kot sto nas je in družni nas skupni cilj - naučiti se jezik svojih prednikov. Nekateri se ga učijo že dolgo, drugi pouk obiskujejo prvo leto. Prvi v tem jeziku že sproščeno klepetajo, drugi se učijo osnovne sporazumevalne vzorce. Nismo različni le glede znanja, ki ga imamo, različna so naša zanimanja, pričakovanja in razlogi, zakaj prihajamo k pouku. Najmlajši učenec še ne hodi v šolo, spomladi je dopolnil šest let, najstarejša učenka je že dolgo upokojenka, spomladi je praznovala 74. rojstni dan. Najmlajši bi se najraje igrali, tako šolarji kot tudi starejši pa pridno pišejo domače naloge, da bi kar najhitreje napredovali. Prav zato, ker smo tako različni, so naša srečanja zanimiva. Pri pouku lahko izmenjamo mnenja o marsičem, pogovarjamo se o različnih vprašanjih, ki nam jih zastavlja življenje, in tudi o vsem tem, kar se dogaja v Sloveniji. Beremo pesmi slovenskih pesnikov in se spominjamo slovenskih praznikov. Pouk pa ni edina priložnost za stik s slovenskim jezikom in kulturo. Veliko je dejavnosti, ki povečajo motivacijo za učenje jezika, naši stiki s Slovenijo so redni in pogosti, učenci utrjujejo znanje jezika ob izmenjavah s slovenskimi učenci, na prireditvah in ekskurzijah.

*Ne hodim še v šolo,
k slovenščini pa že.*

*Mi se učimo že dolgo
in veliko znamo.*

*Bom
vse prav
napisal?*

*Ali poznate
to igro?*

*Iz črk
sestavljamo
besede.*

*Usak učenec
izdeluje svoj
slovar.*

*Mi obiskujemo
pouk v Prijedoru.*

*V Tesliću se
radi sladkamo.*

*Najbolj
zabavno je, če
gremo na izlet.*

KAJ SE UČIMO?

Učenje jezika ni le učenje novih besed, sporazumevalnih vzorcev, slovnice in pravopisa. »Meje jezika so meje mojega sveta,« je zapisal filozof Wittgenstein. Z učenjem slovenščine širimo meje svojega sveta in to, kar izražamo v svojih spisih, so koščki naših svetov. Ti svetovi so pisani - prav tako kot so pisane barve, ki so okoli nas, naše izkušnje, želje in hrepenenja.

To smo zapisali v Tesliću

Letni časi

Letni časi prihajajo brez našega vpliva, ampak na naše veselje. Preveč neosebno bi bilo, če se letni časi ne bi menjali.

Rada imam vse letne čase. Veselim se pomladi in sonca po hladni zimi, veselim se tudi poletja, sprehodov in odhoda na potovanje. Toda, rada imam tudi jesen. Z veliko pozornosti vsak dan opazujem spremembo na lipah v moji ulici. Še do včeraj so bile zelene, zdaj so rumene v vseh odtenkih. Platane so rjave, bori temno zeleni. Kakšna je to lepota! Pod nogami listje vseh barv kot najlepša preproga. Zima! Zima je bela, čista in prekrasna. Hladna je, ampak rada imam toplo sobo, knjigo in televizijo. Narava počiva in čaka pomlad. Pozimi veliko praznujemo, tako rekoč celi januar. Veliko svinjske pečenke, kolačev, slaščic in vina. Zima je super!

Katarina Ratajc

Moja družina

Moj dedek Alojz in babica Roza sta prišla iz Slovenije med vojno. Imela sta tri otroke. Eden od njih je moj oče Zvonimir, ki živi na Švedskem.

Snježana Miljić

***

Moja babica se je rodila leta 1936 v Tešlicu. Imenovala se je Marija. Ni hodila v šolo, ni delala. Poročila se je z mojim dedkom Zvonimirjem. Imela sta dva otroke, hčerko in sina. Onadva sta moja mamica Snježana in stric Željko. To je bila najboljša in najljubša babica na svetu. Umrla je leta 2011.

Jelena Miljić

Moja najljubša barva

Rada imam več barv: modro, oranžno, vijolično, ampak najljubša mi je rumena. Moje stanovanje je pobarvano rumeno, imam kostim, dve majici, eno krilo in pižamo v rumeni barvi. Rumeno je sonce, cvetje trobentice in grmovje v parku spomladi. Tudi cvetovi ognjiča, mimoze, tulipana in narcise so rumeni. Lahko rečemo, da je to barva pomladi. Zato je rumena moja najljubša barva.

Katarina Ratajc

Moja največja želja

Moja največja želja je, da postanem nogometašica, ker je to moj najljubši šport. Nogomet mi dobro gre. Boljše napadam kot branim. Rada bi igrala v klubu Crvena zvezda. Rada grem na nogometne tekme. Če bi igrala nogomet, bi želela nositi dres številka 6. Moj najljubši igralec je Darko Sanić. On je vratar v Crveni zvezdi.

Tanja Savić

***

Moja največja želja je, da bi jahala konja, ker je konj moja najljubša žival in ker sem gledala veliko risank, v katerih nastopajo konji. Vedno ko grem v lunapark, si zaželim, da bi jahala konja. Najbolj bi mi bilo všeč, da bi imela ponija, ime bi mu bilo Amadeus po konju iz risank Bibi in Tina. V tej risanki je on najboljši konj, ker je najlepši. Najbolj bi si želela, da bi imela svojo farmo s konji, zato je to moja največja želja.

Jelena Župančič

Moja najljubša hrana

Moja najljubša hrana je čokolada. Rada jem čokolado z lešniki in čokolado s kremo z okusom kapučina. Jedla sem belgijske praline, vseč so mi.

Rada jem italijanski sladoled, ima izvrsten okus. Od pijač najraje pijem pomarančni sok. Paradižnikova juha je lahka juha in mi je najbolj vseč. Pica in špageti s sirom, klobaso, origanom in kislo smetano so tudi moja najljubša hrana.

Ivana Gordanić

To smo pisali v Prijedoru

Moja družina

Imam babico, mamo, očeta, sestro in sestro dvojčico. Želela bi še muco in kužka, ker sta to moji najljubši živali, a ju ne morem imeti, ker živim v stanovanju.

Ivana Šurlan

***

Moja babica ima sive lase. Stara je 72 let. Delala je kot učiteljica biologije. Zdaj je upokojenka. Ima velike modre oči.

Moja mama ima kratke, svetlo rjave lase in rjave oči. Dela v skladišču zdravil. Stara je 43 let in je zelo lepa.

Moj ati ima kratke črne lase. Ni preveč visok. Ima velike temno rjave oči. Dela kot carinik.

Moji sestri Emilija in Ivana sta dvojčici. Stari sta 9 let. Imata svetlo rjave oči in lase. Hodita v 4. razred osnovne šole. Trenirata gimnastiko in obe sta odlični učenki.

Zorana Šurlan

Moj najljubši praznik

Moj najljubši praznik je 1. maj – praznik dela. Na ta dan se zberemo vsi prijatelji. Skupaj taborimo na majhnih otokih reke Une. Ves čas se ukvarjamo z različnimi športi, ribolovom, veslanjem in pripravami kulturničnih dobrot. Pripravimo kakšno juho in meso z žara. Ponoči zapojemo ob kitari.

Denis Šurlan

***

Moj najljubši praznik je 1. januar – začetek novega leta, ker je zelo vesel in zabaven praznik. Jaz praznujem s tremi najboljšimi prijateljicami. Poslušamo glasbo, ogledamo si zanimiv film, komedijo ali grozljivko. Pogovarjamo se in jemo. Izmislimo si zabavno igro ali ples. Vsako leto začetek novega leta praznujem s prijateljicami in vsako leto je zabavno. Obožujem začetek novega leta, ker je to zame najbolj vesel praznik. Vsi otroci ga imajo radi. Veselim se naslednjega začetka novega leta, ker vem, da se bom zabavala.

Sonja Bijelonić

Najsrečnejši dogodek v mojem življenju

V mojem življenju sta dva najsrečnejša trenutka: ko sem se vpisala na študij medicine in ko se je rodil moj nečak.

Dragana Trepanc

***

Najsrečnejša trenutka v mojem življenju sta bila, ko sta se rodila moja sinova Dino in Denis. Najprej se je rodil Dino in mislila sem si, da je to največja sreča, ki se mi lahko zgodi, osemnajst let kasneje se je rodil še Denis in to je bil najsrečnejši trenutek v mojem življenju.

Vesna Sikirić

***

Najsrečnejši dogodek v mojem življenju je bil, ko sem imela svoj prvi nastop. Že dve leti treniram hip-hop. Imeli smo nastop v središču mesta. Prišlo je veliko ljudi. Imeli smo tremo, a smo plesali tako, da je bilo vsem všeč in so nam ploskali.

Sonja Bijelonić

***

Eden od najsrečnejših trenutkov v mojem življenju je bil, ko so mi povedali, da bom dobila sestri dvojčici.

Zorana Šurlan

***

Moj najsrečnejši trenutek je, ko zmagam na tekmovanju v teku.

Ivana Šurlan

Najlepši slovenski kraj

Najlepša slovenska kraja zame sta Bohinj in Bled, ker sem tja prihajal kot fant s stricem Vladimirjem. Zelo rad se spominjam teh obiskov. S kruhom sem hranil labode in race. Spali smo v hotelu in to je bilo zame čudovito.

Goran Šurlan

***

Najlepši slovenski kraj je Ljubno ob Savinji. Skozi Ljubno teče reka Savinja, ki izvira v najlepši dolini v Evropi – Logarski dolini. Ljubno je zelo majhen kraj, ampak je zelo lep. Znan je po flosarjih, vsako leto praznujejo flosarski bal. Znana je tudi njihova specialiteta, ki se imenuje savinjski želodec.

Denis Sikirić

Ti zapisi so nastali v Banjaluki in Slatini

Moja najljubša hrana

Jaz rada jem in rada kuham. Menim, da če hrano pripravljamo z voljo in ljubeznijo, je boljšega okusa kot hrana, pripravljena brez tega. Zelo je pomembna domača hrana, ko doma pripravljamo domače rezance za juho ali različne omake, ozimnico in tako naprej. Rada jem različne jedi, ampak najraje jem in kuham jedi s testeninami. Rada zbiram recepte in pri nas doma so zastopane jedi iz različnih delov sveta.

Marina Šopalović

Učenje slovenščine

To je prvo šolsko leto, ko se učim slovenski jezik. Odločitev, da grem na pouk slovenskega jezika, je bila iz čisto praktičnega razloga. Sem članica Mešanega pevskega zbora Davorin Jenko pri Društvu Slovencev Triglav iz Banjaluke in pojemo pesmi v slovenščini. Želela sem razumeti besedila pesmi, kasneje pa se tudi naučiti govoriti in pisati. Toda naša učiteljica slovenščine Barbara Hanuš je s svojim zanimivim načinom pouka dosegla, da sem slovenski jezik vzljubila. Na urah se ne učimo samo besed in slovnice, ampak ob branju pesmi velikih slovenske poezije, kot so Prešeren, Gregorčič, Kosovel in drugi, spoznavamo slovensko kulturo. Barbara nam je iz knjižnice prinesla zanimive knjige, ki jih beremo v slovenščini. Z veseljem pričakujem četrtek in ure slovenskega jezika.

Ljiljana Sukara

Besede

Parole, parole, parole oz. besede, besede, besede je pela znana italijanska pevka Dalida.

Besede so zelo pomembne v naših življenjih, bodisi jih govorimo, slišimo ali pa beremo. Z besedami izražamo čustva, nekemu nekaj lepega povemo, včasih pa tudi kaj žalostnega.

Z besedami moramo biti zelo previdni. Enkrat izgovorjena napačna beseda v napačnem času nam ostane v spominu za vse življenje.

Ne maram grdih besed, ne slišim jih rada, sploh jih nikoli niti ne govorim. Lepo mi zvenijo besede šelestenje, skomizati, snežinka in besede, ki nam veliko povedo – družina, ljubezen, pomlad, planika.

Ena beseda pa je globoko shranjena v spominu na moje otroštvo. To je beseda, s katero me je mati zjutraj budila, da grem v šolo, in mi zvečer zaželela lahko noč. Še jo slišim: »Duška, zbudi se, zamudila boš

v šolo, lahko noč, duška, lepo spi.« Besedo »duška« še vedno ljubosumno hranim samo zase.

Marija Petković

Prazniki

V moji družini praznujemo več verskih praznikov. Živim v mešanem zakonu kot večina Slovencev in Slovenk v Banjaluki. Moj mož je Srb, ateist, čeprav njegova starša praznujeta pravoslavne verske praznike.

Moja pokojna starša, Slovenca, sta bila katolika in sta nas otroke naučila, da praznujemo katoliške praznike in se jih veselimo, zato božič, 25. december, s hčerko in možem vedno praznujemo v »stari hiši«, moji rojstni hiši, pri sestrah in nečakinji.

Pravoslavni božič 7. januarja skupaj z družino moževega brata praznujemo pri njenih starših.

Katoliško veliko noč praznujemo pri nas, pogosto k nam pride družina mojega brata s Hrvaške.

Na mednarodni praznik dela, 1. maj, moj mož, ateist, povabi k nam vso družino in prijatelje. Praznujemo na našem vrtu ali pa v naravi.

Sedaj, ko sva z možem starejša, sva za novo leto ponavadi doma. Popoldne 1. januarja pridejo k nama moji sestri in nečakinja, ker je ta dan moj rojstni dan.

Na 1. november, dan vseh svetih, gremo na pokopališče Sveti Marko, ker so tam naši pokojni. Za vse tiste, ki v Banjaluki nimajo sorodnikov, in za vse umrle rojake v Sloveniji prižgemo svečke okoli velikega križa na pokopališču.

Predvsem pa moram povedati, da praznik, ki ga oba z možem enako v srcu praznujeva, ni verski praznik, tudi ni mednarodni praznik, to je najin osebni praznik – dan rojstva najine hčerke Jane.

Marija Petković

Včasih je bilo življenje lažje

Moje mnenje je, da včasih življenje ni bilo lažje, ampak tempo življenja je bil počasnejši, kar je bolj primerno za nas. Pri nas rečejo: Vsak čas ima svojo težo. Jaz pa bi dodala: Prav tako ima vsak čas tudi svojo lepoto.

Življenje je vedno isto. Ima svojo težo in lepoto. Včasih letimo, drugič padamo. Dobro in zlo se izmenjujeta, za oblaki prihaja sonce. Lepota življenja je sestavljena iz sprememb.

Življenje ni enostavno, ampak treba je živeti tako, da gremo naprej. V življenju je treba iti naprej, ne stati na mestu ali iti nazaj.

In za zaključek verzi novosadskega pesnika Miroslava Antića:

I kad nebom ima ptica
i kad nebom nema ptica
uvijek vrijedi povjerujte
da se živi da se diše
u ovome čudnom svijetu
topova i ljubičica.

Ksenija Urdih

Kaj je bilo otrokom in mladostnikom v Banjaluki in Slatini v tem šolskem letu najbolj všeč?

V tem letu je bilo super. Ne morem se odločiti, kaj mi je bilo najboljše.

Stefan Drinić

***

V tem šolskem letu je bilo zanimivo, ampak najbolj zanimive so bile delavnice.

Darko Đukić

***

Najlepše je bilo na novoletnih in velikonočnih delavnicah.

Bogdana Koropkin

***

Pri pouku so mi bile najbolj všeč uganke, maskare, stripi, torbica, slovar in predstava Petelinček in čudežni mlinček, v Banjaluki smo imeli lepe delavnice in predstavo Moj dežnik je lahko balon.

Elena Lunić

***

Meni je bilo najboljše, ko sem dobil bralno torbico in v njej knjigo Rožnati avtobus. V Banjaluki so mi bile všeč delavnice, ko smo delali s testom in slikali.

Aleksandar Renner

***

Najlepše je bilo, ko smo risali slovar in se učili nove besede. Zanimivo je bilo tudi, ker mi je učiteljica prinesla knjige za bralno značko.

Dijana Račić

***

Najbolj zanimivi sta bili predstava Moj dežnik je lahko balon, v kateri smo igrali, in ekskurzija v Slovenijo.

Ivana Lujić

***

Najboljše je bilo, ko smo brali in reševali teste.

Tamara Stanišić

***

Pri pouku slovenščine je vedno zanimivo, posebno ko govorimo o sebi in o svoji družini. V skupini so vsi veseli in je vedno zabavno.

Milica Glizijan

***

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo šli v Ljubljano in smo se udeležili delavnice izdelovanja stripov. Zanimivo je bilo tudi, ker smo videli policiste in proteste.

Anastazija Radić

***

Najbolj zanimivo je bilo, ko smo šli v Ljubljano in ko so otroci iz Ljubljane in iz Novega mesta prišli v Banjaluko.

Tijana Dimitrijević

***

Najboljša je bila predstava Moj dežnik je lahko balon, ker sta prišla lutkarja in smo vsi dobili vloge. Zelo dobro je bilo martinovanje. Vsi smo peli Jutri se bom v mesto peljal.

Aleksandra Zrnić

***

Najboljše je bilo martinovanje, ker je bilo zabavno in je bila zelo dobra hrana.

Saša Lujić

***

Meni je bilo najbolj všeč, ko smo šli na Planino pri Sevnici. Na Planini sem bila pri deklici Hani. Bilo je zelo lepo. Šli smo na Lovrenc in Lisco. Bili smo tri dni in smo sklenili nova prijateljstva.

Katarina Marinković

Brali smo zgodbo Majde Koren o Mici in še sami pisali svoje zgodbe o njej

Mici maškara

Naslednje leto je bila Mici uhan. Bila je modre barve z roza cvetovi. Mici je visela na ušesu ene punčke. Zelo dobro se je zabavala. Naenkrat je padla iz punčkinega ušesa in se izgubila nekje na tleh. Ampak punčka je našla Mici in zabava se je nadaljevala.

Dijana Vasić in Dorotea Katalina

***

Za pusta se je Mici odločila našemiti v krof. Vzela je mamino staro obleko, za pas napeljala elastiko ter natlačila veliko gobo okoli pasu. Ne glavo si je posadila bel širok klobuk, ki je zares spominjal na mleti sladkor. Na poti v šolo je začelo deževati. Goba je popivnala vso vodo in Mici ni mogla več hoditi. Počasi je metala gobo stran in ko je prišla v šolo, je bolj spominjala na jurčka, ker ji je na glavi ostal le klobuk.

Aleksandar Zrnić

***

Mici se je to leto odločila našemiti v uro. Iz kartona je naredila okroglo oblačilo. Narisala je velike številke, dolgi rokavici pa sta bila kazalca. Ko se je Mici odpravila v šolo, je avtobus, ki je peljal mimo, zapeljal v lužo. Micina obleka je bila v trenutku mokra in hitro se je stopila. Tako je Mici imela le še rokavice.

Rastko Zrnić

***

Mici se je odločila, da bo izvijač. Šla je po ulici in je srečala čaravnice, kraljične, supermene, kavboje, indijance. Delala je preval naprej, a izvijač je bil pretežak in se je zabila v zemljo. Klicala je na pomoč, ampak je ni nihče slišal. Tako je zamudila cel šolski dan. Ko je mamica šla po njo v šolo, jo je srečala na poti. Mici je jokala. Mamica jo je poskusila izvleči, ampak ni uspela. Potem se je zaletela v njo in uspela jo je izvleči. Tako Mici tudi to leto za maskare ni imela sreče. Naslednje leto bo žoga.

Mihael Cucek

***

Mici se je naslednje leto oblekla v Kitajko. Mami ji je sešila kostum iz starih oblek. Bila je vesela. Odšla je v šolo. V šoli so jo proglasili za najboljšo maskaro. Bila je zelo vesela, ker se je praznovanje to leto dobro končalo.

Marija Pristaš

***

Mici je razmišljala, ali bi bila roza pošast iz vesolja, radiator ali pa pralni stroj. Odločila se je, da bo pralni stroj. Šimen je naredil škatlo in na škatli okno. Škatla je bila bele barve. Dala jo je na sebe in pogledala skozi okno. Bila je majhen pralni stroj. V šoli je bila Mici edina, ki je bila pralni stroj in je bila presenečena. Jedla je skozi okno. Na škatli je bila obleka in Mici je bila presenečena, da bo prala obleko.

Dijana Račić

Iskali smo rime in pisali pesmi

Mici se je oblekla v vilo
in je popila tekilo.

Punca je kupila svilo
in je naredila krilo.

Marija Pristaš

Punčka je izgubila
svoja darila,
a ji je vila
nova darila poklonila.

Dijana Vasić

Grof je izgubil svoj krof
in je zavpil na grofico,
da mu prinese potico.

Ana Katalina

Učiteljica mi je dala domačo nalogo,
da pesmico pišem v rimi,
meni v glavi je igra z žogo,
o pesmici mislil bom pozimi.

Pozimi se zraven ognja bo sedelo,
mogoče tedaj se rima rodi,
ne misli več, daj se na delo,
da pesmico napišeš, se lahko zgodi.

Mislil na kužka, mamo, ata in brata,
da babico in dedka pozabim, se bojim.
Zakaj tako nalogo pišem, ne vem,
ker tudi brez nje lahko živim.

Viktor Perušič

KAJ VSE SE PRI NAS DOGAJA!

Kaj vse se zgodi v enem šolskem letu! Številne prireditve, nastopi, izmenjave z učenci iz Slovenije - vsega tega se učenci veselijo in se na dejavnosti tudi skrbno pripravljajo. Ne učimo se le v učilnicah, veliko se naučimo tudi na družabnih srečanjih, ekskurzijah, taborih in izletih.

OD JESENI DO POLETJA

V Banjaluki smo s prazničnimi delavnici zaznamovali prihod zime in pomladi.

Praznične decembrske delavnice

Praznični december smo v prostorih Društva Triglav začeli z delavnicami za otroke in mladino. Pod spretnimi otroškimi prsti so nastajale lepe voščilnice, učenci so barvali kozarčke in risali črke na lesenih tablicah. V Društvu smo imeli tudi pečico in otroci so se učili gnesti in oblikovati testo. V pričakovanju Miklavža so iz testa naredili njegove spremljevalce - parkeljne. Oblikovali so tudi ježke in pletenice. Vse so seveda spekli in nekaj izdelkov kar takoj pojedli, voščilnice in pobarvane kozarčke pa so nesli domov.

Obisk dedka Mraza

Decembra nas je obiskal dedek Mraz. Zanimivo je, da v teh krajih poznajo dedka Mraza v rdečih oblačilih - njegova podoba je taka, kot je v Sloveniji podoba Božička. Otroci so mu pripravili kratek program, on pa jih je razveselil z darili.

Darila je dedek Mraz prinesel tudi v Prijedor in Teslić. Povsod smo se sladkali in ob prijetnem klepetu zaključili naše druženje v letu 2012.

Pri barvanju
stekla moraš
biti zelo
natančen

Še spečemo
in pojedmo.

Darila, darila, darila!

Pomladne delavnice

Spomladi se narava prebuja. V vseh kulturah ima to obdobje velik pomen. Velika noč, največji in najstarejši krščanski praznik, je hkrati tudi praznik pomladi in hvalnica novemu življenju. Učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Banjaluke in Slatine so na ustvarjalnih delavnicah izdelovali to, na kar ob besedi pomlad običajno pomislimo: cvetlice, pirhe in zajčke iz testa.

KJE SMO NASTOPALI?

Evropski dan jezikov

Ali ste že kdaj pomislili, kakšne barve so besede? Skupina mladostnikov, ki obiskuje dopolnilni pouk slovenščine, je v Banjaluki o barvi besed spregovorila na dveh prireditvah ob evropskem dnevu jezikov. Prva prireditev je bila v Narodni knjižnici, druga pa v Domu mladine. S katero barvo bi napisali besedo Slovenija? S katero pa slovenski jezik?

Srečanje narodnih manjšin

Mateja Gorjup in Samo Kutin sta v Banjaluki že februarja pripravila glasbeno delavnico, v kateri so učenci dopolnilnega pouka slovenščine spoznavali slovensko ljudsko glasbo in jo poustvarjali z zvočili in glasbili s celega sveta. S pesmimi so se predstavili tudi na tradicionalnem srečanju narodnih manjšin.

Slovensko ljudsko glasbo smo poustvarjali z zvočili in glasbili s celega sveta.

Nastopali smo na srečanju narodnih manjšin.

Martinovanje

Martinovanje, star slovenski običaj, praznujejo tudi Slovenci v Bosni in Hercegovini. V Banjaluki se je prireditve udeležilo kar tristo gostov, učenci dopolnilnega pouka slovenščine so se predstavili s pesmijo Jutri se bom v mesto peljal.

Novoletna prireditev

Pesmi o zimi in dedku Mrazu so popestrile našo novoletno prireditev.

*Mišek vzel je izpod strehe
med, rozine in orehe.*

*Novo leto k nam prihaja,
iz neznanega je kraja.
Nič ne vemo, kaj nam nosi,
vsak od njega srečo prosi.*

Prireditev v Prijedoru

S prireditvijo v Prijedoru smo se spomnili Prešernovega dne, 8. februarja, in dneva žena, 8. marca. Nastopali so prav vsi učenci dopolnilnega pouka slovenščine - od najmlajših do najstarejših. Alenka Uduč, predsednica Društva Slovencev Lipa, je vse žene obdarila s šopkom, vsi pa so zbrano prisluhnili mislim Franceta Prešerna, ki ga je upodobila Dragana Trepanc, in drugim nastopajočim.

*Ali poznate
šole za živali?*

*V medvedji šoli
sedijo medvedi.*

*V šoli za
klovne klopi
so postrani.*

*Tudi šolo za polže,
krokodile in mačke
smo predstavili.*

Meni pa je všeč šola za športnike.

Jaz bi rad hodil v šolo za čas.

Jaz predstavljam Franceta Prešerna. Če bi čas zavrteli nazaj, bi bil spet mlad.

Zdaj pa še zapojmo: Če študent na rajžo gre ...

Predstava Moj dežnik je lahko balon

Pravljica Ele Peroci Moj dežnik je lahko balon nas popelje v deželo Klobučarijo. Lutkarja Jelena Sitar in Igor Cvetko sta nas vodila pri pripravi predstave, s katero smo nastopali v gledališču Jazavac in na srečanju učencev dopolnilnega pouka slovenščine v Fojnici.

Smo na odru gledališča Jazavac.

Jaz sem Jelka in moj dežnik je lahko balon.

Jaz sem Vsevid in to je dežela Klobučarija.

14. srečanje učencev dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture v Fojnici

Zveza slovenskih društev v BiH Evropa zdaj je 1. in 2. junija v Fojnici pripravila srečanje učencev dopolnilnega pouka slovenskega jezika. Srečanje vseh učencev, ki se v Bosni in Hercegovini učijo slovenščino, je tradicionalno, saj je potekalo že štirinajstič. Predstavilo se je sedem šol, in sicer SKD Cankar iz Sarajeva in oddelek Slovenska skupnost Kakanj, Slovenska skupnost iz Tuzle, Društvo Slovencev Lipa iz Prijedora, Društvo Slovencev Prežihov Voranc iz Doboja, Društvo Slovencev Triglav iz Banjaluke in oddelek Slatina. Sto nastopajočih je pokazalo, kaj so se naučili v tem šolskem letu, cilj srečanja pa je bil tudi, da se spoznamo in družimo. V soboto zvečer smo imeli obisk – pridružil se nam je pesnik Andrej Rozman Roza, ki s svojim nastopom vedno navduši. V nedeljo dopoldan so nastopali otroci – učenci dopolnilnega pouka slovenščine. Učenki iz Teslića sta se predstavili s pesmijo Andreja Rozmana Roze Marela, učenci iz Prijedora so z lutkami izvedli recital Šole – take in drugačne, učenci iz Slatine so zaigrali lutkovno igrico Petelinček in čudežni mlinček, osnovnošolci iz Banjaluke igro Moj dežnik je lahko balon, srednješolci iz Banjaluke pa so pripravili utrinke z ekskurzije - predstavitev reke Soče in recital pesmi Simona Gregorčiča.

V Fojnici ...

V Fojnici mi je bilo najboj všeč, ko smo nastopali na prireditvi. Lepo mi je bilo, ker smo imeli velike sobe in smo v njih naredili pidžama parti.

Aleksandra Špehar

Všeč mi je bilo, ker smo zvečer plesali.

Andrej Drinić

Najbolj smešno je bilo, da smo se pripravljali na ples, ko pa smo se končno oblekli, je bil ples že končan.

Katarina Jekić

Nabolj zanimivo je bilo, ko je Andrej Rozman Roza igral Romea in Julijo.

Mihaela Lunić

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo risali sceno za predstavo Petelinček in čudežni mlinček.

Elena Lunić

KAM SMO ŠLI?

Obisk Ljubljane

Z osnovnošolci iz Prijedora in Banjaluke smo decembra obiskali praznično okrašeno Ljubljano. Naši gostitelji so bili učenci in učitelji OŠ Bežigrad. Ogledali smo si mesto, sodelovali smo pri pouku, družili smo se na ustvarjalni delavnici v šoli in na delavnici izdelovanja stripov v Trubarjevi hiši literature.

Kako bi nadaljevali?

Še poslovimo se in nazaj domov!

Ljubljana - kakor so jo doživeli učenci

V Ljubljani je bilo zelo dobro. Tam sem videla razne znamenitosti in spoznala nove prijatelje.

Anja Ambrožič

Ko sem bila v Ljubljani, mi je bilo najbolj všeč, ko smo bili v mestu, ker sem spoznala Ljubljano. Všeč mi je bilo tudi, ker sem spoznala nove ljudi. Ljubljana je zelo lepo mesto.

Teodora Kelečević

V Ljubljani mi je bilo najbolj všeč, ko smo prišli v šolo Bežigrad in smo se spoznali z gostitelji. Potem smo šli skupaj v mesto, da vidimo, kakšna je Ljubljana. Ljubljana mi je zelo všeč.

Sofija Vranješ

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo šli po mestu. Ljubljana je bila praznično okrašena.

Mihael Cucek

V Ljubljani smo se imeli lepo. Šli smo na sprehod, na predstavo, ampak najboljše je bilo, ko sem šla s svojimi gostitelji po trgovinah.

Mateja Hričak

Podarim ti knjigo - podarim ti prijatelja

Osnovna šola Božidarja Jakca iz Ljubljane je pripravila projekt Podarim ti knjigo - podarim ti prijatelja. Zbirali so knjige in jih podarili Društvu Slovencev Lipa, vse učence, ki obiskujejo dopolnilni pouk slovenščine v Prijedoru, pa so povabili, da obišečejo njihovo šolo. Šest osnovnošolcev je z vrstniki iz Slovenije preživelo tri zanimive dni. Ogledali so si Ljubljano, v šoli so prisluhnili reviji pevskih zborov, odšli pa so tudi na dva izleta: obiskali so Lipico in Kamnik. V Kamniku jih je sprejel celo župan.

*Zdaj stojimo
pred Križankami.*

*Zanimiva razlaga.
Tega nisem vedela.*

Kaj je učenkama iz Prijedora ostalo v spominu?

Všeč mi je bilo, ko smo obiskali lipicance in ponije in sva se z Ivano gugali na gugalnicah.

Emilija Šurlan

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli v Lipico in ko sem na Prešernovem trgu videla Mustafa Nadarevića, filmskega igralca, ki je živel v mestu, v katerem zdaj živim jaz. Lepo je bilo tudi, ko smo bili zvečer vsi skupaj v sobi in smo se pogovarjali in poslušali Denisovo glasbo.

Zorana Šurlan

Na podelitvi nagrad za ustvarjalce Pilovih stripov

David in Đorđe Stanišić sta se v Ljubljani udeležila odprtja razstave Pilovih stripov in razglasitve nagrajencev. Za strip o Šnofiju in Pepci sta prejela drugo nagrado. Na srečanju sta spoznala avtorja stripov Boštjana Gorenca – Pižamo in Mateja de Cecca. Matej je pokazal, kako stripi nastajajo, po podelitvi nagrad pa smo se vsi gostje sladkali s čokoladno-sadnim Šnofijem. David, Đorđe in njuna sestra Tamara so si ogledali Ljubljano, na prijetno prireditev pa jih bodo spominjale tudi lepe nagrade.

Nasmejani zmagovalci

natečaja *Nariši Pilov strip!*

Vali simpatični stripi o Šnofiju in Pepci, ki ste jih poslali na naš natečaj, so nas kar zasuli – vsi ste nas navdušili, žirantje vam vsem čestitam! Le stežka smo izbrali, katerih 10 je najboljših. Zmagovalce smo povabili v Konzorcij na zabavno srečanje z avtorjema Pilovega stripa, piscem Boštjanom Gorencem – Pižamo in ilustratorjem Matejem de Ceccom. In nato je v živo nastala zgodba o Šnofiju ... Pravzaprav kar dveh. Aja, treh, eden je bil še na torti. Ja, in Pepca je tudi nastopala! Pa leteče stranične školjke ... NIČ, raje pogledjte fotografije!

Pižama in Matej sta nagradjence in njihove svoje (brate, sestre, prijatelje, starše ...) pozvala, naj z idejami sodelujejo pri nastanku plakatov, ki jih bo Matej sproti risal.

Iz občinstva so takoj začele leteti domisljice:

Šnofi naj leti!

Naj bo žoben!

Naj se karj prosti dotremu bratu!

Matej je vse sproti risal na računalniško tablo, tako kot sicer riše Pilov strip, občinstvo pa je nastajanje mojstrovine v živo spremljalo na platnu.

Dobri šnofi naj se bari z odmevalcemi valtskavi!

Zlobni šnofi naj bratu ukrade korpapiri!

Ja, ni ga bujigral!

Tako je najprej nastal plakat za Spopad bratov Šnofi. Seveda ne manjkajo leteče stranične školjke.

Nagrajenci so hitro priprornili, da mora na plakatu nastopiti tudi Pepca. Navtil je romantično obarvani plakat Ljubezenska račka. Hm, prej smo risali wc-je ...

Šolskoletnik: Ivo Anžel; ob Pizami in izvedli so: ampak luč?

Ko smo se od srca (nekateri tudi do solz) nasmejali, je nastopil čas za razglasitev nagrajencev. Napetost je rasla ...

Avtorji 7 najboljših stripov so iz rok Jane in Barbare prejeli priznanja in darila ... Čestitajmo naprej tem avtorjem (po abecednem redu): Izak Ban, Lokve; Pika Živa Čebašek, Smlednik; Maja Kocjančič, Blejska Dobrava; Kalina Nastovski, Ljubljana; Eva Peljhan, Ljubljana; Nina Pugelj, Ljubljana; Luka Vukovič, Radovljica; Klara Zavalnik, Vojko.

Bravo!

Brez skupinske slike ne gre, a tiste, na kateri vsi kažemo jezik, vam raje ne pokažemo. :)
(Sodelujte na natečaju naslednje leto, pa boste morla z nami še vi kazali jezik!)

... ampak to ni bila wc-račka, bil je Amorček v obliki račke, ki s pulčico cilja na zaljubljena kosmatinca. Ki seveda ne vidita, da se njun čoln nevarno približuje slapu ...

In še 3 izžrebanci za poletno naročnino na PII:
Manca Kepe, Ivančna Gorica; Eva Toplišek, Grosuplje; Ajla Podgornik, Idrija.

In kdo je narisal 3 najboljše stripe?

1. nagrada: Matevž Bervat, Celje
2. nagrada: David in Đorđe Stanišić, Banjaloka
3. nagrada: Matija Stražinar, Rakek

Zmagovalci (od leve proti desni) Matevž, Matija ter Đorđe in David v družbi Pizame, Mateja in Pikovih urednic.

Matevž Bervar je car!

Pilem kar naprej.

Ze odkar se spominim, da je moj glavni kabi. Ze dve leti kodim tudi v Jele ruzanja Umbra v Celju, tam zmo skupaj zbrati tomi doberi ricary. Najraje rilem kaj pustelovskega ali pa kakšno mitološka bitja, pelasti in žvali. Obažujem tudi stripa, Ziltovepca, Asterixa, Itnapoda. Za natečaj sem kar dobro našel tiral strip v Pilo in vse fante, ki so tam.

Prvotnagrajenec Matevž daje izjavo za televizijo - o našem dogodku so poročali v oddaji infodrom na 1. programu RTV SLO.

Zdaj bom pa že na televiziji!

Jaj, kako je zanimivo!

Matevževa risba in zgodba sta bili tako izdelani, da sta nas vse popolnoma osupnili. Rojen stripar!

Se nadaljuje na spletni strani www.pil.si.

Čas za sladkanje ...

... in avtograme.

Drugonagrajenca David in Dordje Stanišić sta se posebej za naš dogodek pripeljala iz daljne Banjaluke. V čast nam je Prepričala sta nas z zanimivo risbo in zgodbo, ki vse pove brez besed.

Risava Pilevega stripa sta se letljo na pokudno učiteljico slovenskega jezika Barbare. Toleja za zgodbo je dala svoje jetra; jaz sem risal, David pa barval in zele sta se zabavala. Mvela za pizabilo. V Ljokljani sta prvid in komaj čakava, da si je ogledava.

Tretjenagrajeni Matija Strašičar nas je navdušil – Šnoflja in Pepco je postavil ob bok svetovno znanim stripovskim junakom Garfieldu, Sikopušniku, Asteriku in Obeliku ... Pepca je vredna celo več od vseh!

Zele rad risati stripa, zato sem že tvečtil narisati strip za Pila. Poleg risanja in branja stripov pa imam rad tehnične reči, racime prstavljanje bolj zaklečnih zadev, zato se havi tudi vpisal na predajo stripej deli. Moji najljubši stripi so Asterix, Garfield, Calvin in Hobbes, Tio Tin, Snoopy ...

Planinsko-medkulturni tabor na Planini pri Sevnici

Učiteljica Nina Gradič Planko, ki je dve leti poučevala v Republiki Srbski, nas je povabila, naj obiščemo OŠ Planina pri Sevnici, kjer poučuje zdaj. Poleg banjaluških osnovnošolcev sta se tabora udeležili še učenki iz Teslića. Učiteljica Nina je pripravila veliko zanimivih iger na šolskem igrišču, orientacijski pohod po Planini in tudi pohod na Lovrenc, kjer smo videli rastišče encijana. Planinsko-medkulturni tabor je bil izveden v okviru projekta Popestrimo šolo.

Na snemanju oddaje Male sive celice v Ljubljani

Anja Ambrožič in Teodora Kelečević, zmagovalki kviza Koliko poznamo našo Slovenijo, sta se maja v Ljubljani udeležili snemanja oddaje Male sive celice. Na snemanje sta bili povabljeni, ker sta oktobra

v Nišu zmagali na kvizu Koliko poznamo našo Slovenijo. V Slovenijo sta prišli z vrstniki, ki se v Srbiji učijo slovenščino, bivali so pri učencih na Vranskem.

*Radi prideva
v Slovenijo.*

*Zdaj smo v studiu
Televizije Slovenije.*

Po poteh prednikov - ekskurzija za srednješolce in člane društva Slovencev Triglav

Konec maja nas je pot Po poteh prednikov vodila do Novega mesta in v Šentrupert, potem pa naprej na Gorenjsko. Ogledali smo si Kranj, Vrbo, Radovljico, spomenik Jakobu Aljažu na Dovjem in skakalnice v Planici. Čez Vršič smo nameravali v dolino Soče, a je zapadel sneg in prelaz je bil zaprt. Tako smo morali do Trbiža in prek prelaza Predel v Bovec. V Vrsnem pri Kobaridu smo se ustavili v rojstni hiši Simona Gregorčiča, ogledali smo si Most na Soči in nadaljevali pot do Nove Gorice. Zadnji dan štiridnevne ekskurzije smo obiskali še Postojno in Predjamski grad. Program ekskurzije je bil pester, spomnili smo se Franceta Prešerna, Antona Tomaža Linhart in Simona Gregorčiča, sprehodili smo se po muzeju kozolcev in po Čebelar-skem muzeju, ogledali smo si cerkev, grad in znamenite hiše, ki skrivajo v sebi zgodbe o davnih časih, poleg zgodovinskih znamenitosti pa smo spoznali še sodoben utrip mest in knjižnice, v katerih se vedno kaj dogaja. Čar ekskurzije pa je bil tudi v tem, da smo se družili in občudovali naravne lepote Slovenije.

*Dežela
kozolcev.*

*Zdaj smo pred
Prešernovo hišo
v Urbi.*

*Knjižnica
v Radovljici.*

Tu se je rodil
Simon Gregorčič.

Z zakrivljeno
palico v roki ...

Ob reki
Soči.

Še zadnji ogled
– Predjamski grad.

Kaj nam bo ostalo v spominu?

Konec maja smo se udeležili ekskurzije. V štirih dneh smo videli in obiskali veliko znanih mest, spoznali smo njihove kulturne značilnosti. Četrty dan smo obiskali Predjamski grad in zdi se mi zelo zanimiv. Nenavaden je predvsem zaradi tega, ker je zgrajen v steni. Obisk Predjamskega gradu je naredil močan vtis na vse udeležence ekskurzije. Vrnili smo se v preteklost in spoznali način življenja ljudi v tistem času.

Aleksandra Rogič

***

Na potovanju po Sloveniji smo obiskali veliko zanimivih krajev: muzej kozolcev na prostem, mesto Kranj, majhno Radovljico in njen Čebelarški muzej, zanimive knjižnice, v katerih se srečujejo ljudje, nove skakalnice ... Všeč so mi tudi narava in planine, ki jih je prekril sneg. A nekaj je prav posebno: reka Soča. Njena barva je neverjetna, ko sedim in jo gledam, čutim mir. Uživala sem.

Vesna Stijak

***

Vse mi je bilo všeč. Veliko smo videli in se naučili, sproščeno smo se družili in si napolnili baterije. Najbolj so mi bile všeč Prešernova hiša, knjižnica v Kranju, reka Soča in čudovita narava Slovenije. Kustosinja, ki nam je pripovedovala o Prešernovem življenju, je ustvarila pravljlično vzdušje. Njegova rojstna hiša je urejena tako, da se mi je zdelo, kot bi bilo vse brezčasno – združili sta se preteklost in sedanost, preteklost je obogatila sedanost. Dolina Soče in prečudovita pokrajina ob reki sta mi pomagali, da se dotaknem najlepšega dela svojega bistva in v sebi začutim mir. Organizacija ekskurzije je bila odlična, pohvala organizatorjem in domačinom!

Aleksandra Šindić Radić

KOGA SMO GOSTILI?

Veselimo se izletov, taborov in ekskurzij, veseli pa smo tudi, če smo mi lahko gostitelji. V tem šolskem letu so k nam prišli gledališka igralka in pesnica Saša Pavček, lutkarja Jelena Sitar in Igor Cvetko, pesnica, pisateljica in pravljničarka Anja Štefan, učenci z OŠ Livada iz Ljubljane in z OŠ Bežigrad iz Ljubljane in dijaki Gimnazije Novo mesto.

Saša Pavček - predstava poezije in glasbe

Saša Pavček se je v Domu mladine predstavila z večerom poezije in glasbe *Obleci me v poljub*. Spremljali so jo glasbeniki Aljoša Rijavec, Šemsudin – Dino Džopa in Jan Oršič. Predstava ljubezenskih pesmi in čutne glasbe je navdušila vse obiskovalce. Njene besede niso potrebovale prevoda, saj smo izpoved igralka in pesnice doživeli kot prelep spoj verzov in glasbe.

Premagujmo razlike - obisk učencev in učiteljev iz Ljubljane

Novembra so nas obiskali učenci in učitelji z Osnovne šole Livada iz Ljubljane. Odraslim in srednješolcem, učencem dopolnilnega pouka slovenščine, so odigrali štiri prizore, ki se dogajajo v šoli in doma. Po ogledu prizorov je sledil pogovor, saj je igra vlog razkrila, kaj vse bi v medosebnih odnosih lahko spremenili. Goran Popović, ravnatelj šole, profesoricu Alenka Jankovec Marolt in Meta Rogelj ter štirje učenci so prišli v Banjaluko v okviru projekta Premagujmo razlike.

Izmenjave med dijaki Gimnazije Novo mesto in učenci slovenščine iz Banjaluke

Srečanja učencev dopolnilnega pouka slovenščine in dijakov novomeške gimnazije so pogosta in vedno se jih veselimo. Marca so nas obiskali dijaki prvih in drugih letnikov, prišli so skupaj s profesoricama Suzano Krvavica in Natalijo Petakovič, spremljala jih je tudi Branka Bukovec z Društva za razvijanje prostovoljnega dela Novo mesto, saj je prav ona pobudnica številnih projektov, ki povezujejo Banjaluko in Novo mesto. Gostje so si skupaj z našimi učenci ogledali samostan Trapisti in zdraviliški kraj Slatino, sodelovali so pri pouku slovenščine, ogledali so si muzej Republike Srbske in mesto.

Obisk Banjaluke - vaje v slogu

Dijaki iz Novega mesta so se skupaj s učenci dopolnilnega pouka slovenščine preskusili v ustvarjalnem pisanju. Kako je mogoče opisati prihod v Banjaluko? Na veliko različnih načinov! Izziv nam je bila knjiga Raymonda Queneaua Vaje v slogu. Ni bilo dovolj časa, da bi dogodek opisali na 99 načinov, a nekaj zabavnih besedil je nastalo.

Veselo

Vsi navdušeni smo se z udobnim avtobusom pripeljali v sončno Banjaluko. Srečali smo se z nadarjenimi učenci, ki se učijo zanimivo slovenščino. Ogledali smo si čudovito mesto in izvedeli, kako poteka njihov vesel in zabaven pouk.

*Patricija Barbo, Rihard Jarković,
Darko Đukić, Aleksandar Ambrožič*

Podatkovno

Z avtobusom številka 3, ki je bil bele barve, smo se dne 22. marca ob 8. uri zjutraj odpeljali iz Novega mesta. Že celo leto načrtujemo izmenjavo s skupino učencev iz Banjaluke. Peljali smo se štiri ure in ob enih prispeli pred Društvo Triglav, ki je blizu centra Banjaluke. Spoznali smo se s svojimi gostitelji. Od dveh do petih smo si ogledovali mesto in od učiteljice, ki poučuje slovenščino, izvedeli, kako poteka pouk.

*Iva Cirnski, Klara Brudar, Lina Gorjup,
Tamara Stanišić, Jovana Rakić*

Barvito

Z rdečim, svetlečim, opranim avtobusom smo se po dolgi, sivi, malce razbiti cesti pripeljali v sončno Banjaluko. Srečali smo se s prijaznimi, nasmejanimi, veselimi učenci, ki se pridno učijo slovenščino. Ogledali smo si veliko, barvito mesto in izvedeli, kako poteka pouk.

*Aljaž Berus, Ana Medic, Gloria Krajnc,
Ana Markelič, Urška Miletić, Sofija Vranješ,
Teodora Kelečević*

Si že napisala?

Sleng

Z busom smo se prifural u Banjaluko. Spoznal smo učence slovke. Želel smo si žurat, ampak so nas prfoksi poslal na ogled in pol domov. Zjutri smo šli u kafič na kafe in pol na slovko.

Jerca Petrovič, Klara Brudar, Alenka Bobnar, Ivana Lujić, Milan Čenić, Mihael Cucek

Zanikanje

Ni bil ne čoln ne letalo. Ampak avtobus. Nismo ne leteli ne plavali. Ampak se pripeljali.

Ni bilo ne jutro ne večer. Ampak dan.

Niso ne Novomeščani ne Ljubljancani. Ampak Banjalučani.

Nismo jih ne ljubkovali ne pretepli. Ampak spoznali.

Ne učijo se ne francoščine ne španščine. Ampak slovenščino.

Mesta nismo ne uničili ne polepšali. Ampak smo si ga ogledali.

Nismo ne pozabili ne vedeli, ampak smo izvedeli, kako poteka pouk.

*Grega Bajc, Kaja Kocjan,
Klara Janjac, Marija Pristaš*

Logična analiza

Avtobus.

Pripeljati.

Banjaluka.

Srečati.

Učenci.

Slovenska šola.

Ogled.

Mesto.

Izvedeti.

Potek.

Pouk.

Pika.

*Grega Bajc, Kaja Kocjan,
Klara Janjac, Marija Pristaš*

Nasmejano

Vsi nasmejani smo se z avtobusom pripeljali v sončno Banjaluko. Solze sreče so nam tekle po licih, ko smo spoznali pridne učence slovenskega jezika. Nato smo si ogledali prelepo cerkev in topel izvir v Slatini. Po čudovitem izletu in slastnih čevapih smo se napotili v domove naših prijaznih gostiteljev. Zvečer smo z nasmehom na obrazu počasi potonili v sladek spanec.

Jerca Petrovič, Klara Brudar, Alenka Bobnar, Ivana Lujčić, Milan Čenić, Mihael Cucek

Napeto

Avtobus se je počasi ustavil na postaji v Banjaluki. Vrata so se škripajoče odprla in zagledali smo naše prijatelje iz Republike Srbije, ki skrbno negujejo slovenski jezik. Z žarom v očeh smo se odpravili v skrito kraljestvo. Ko smo stopali po ulicah Banjaluke, je bilo v zraku čutiti vonj navdušenja. Napočil je trenutek resnice in izvedeli smo, kako poteka njihov pouk.

Sara Povše, Hana Fabjan, Sabina Avsenik, Tijana Dimitrijević, Marija Miladinović

Izmenjave med učenci iz Ljubljane in učenci slovenščine iz Banjaluke

Decembra smo preživeli nekaj lepih dni v Ljubljani, spomladi so nam vrstniki z OŠ Bežigrad skupaj z ravnateljico Majo Rakun Beber in profesorico Eriko Kovač obisk vrnili. Pokazali smo jim Banjaluko in Slatino, peljali smo jih tudi na izlet: v konjeniški center Čokorska polja in v rafting center, ki je ob reki Vrbas.

Glasbeno-lutkovna delavnica z Jeleno Sitar in Igorjem Cvetkom

Lutkarja iz Ljubljane sta v Banjaluki pripravila lutkovno delavnico. Ustvarjali smo ves petek in soboto in v nedeljo že pokazali rezultate svojega dela. Nastala je predstava *Moj dežnik je lahko balon*.

Folklor, ples, igre in pesmi pod vodstvom Majde Nemanič in njene skupine

Otroci dopolnilnega pouka slovenščine se v Banjaluki ne srečujejo le pri urah pouka, ampak tudi pri različnih prostochasnih dejavnostih. Gospa Majda Nemanič pride enkrat mesečno iz Novega mesta in jih uči ljudske pesmi, igre in plese. Tako otroci spoznavajo slovensko kulturno izročilo.

PA ŠE NEKAJ O NATEČAJIH, PROJEKTIH IN TEKMOVANJIH, NA KATERIH SMO SODELOVALI

Učenci z veseljem sodelujejo na natečajih, ki se jih udeležujejo tudi njihovi vrstniki v Sloveniji.

Koliko poznamo našo Slovenijo - kviz za otroke v Nišu

V Nišu je po vzoru priljubljene oddaje Male sive celice potekal kviz Koliko poznamo našo Slovenijo. Vodil ga je Darko Hederih iz Maribora, soavtor kviza Male sive celice. Sodelovali so učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Zrenjanina, Subotice, Novega Sada, Beograda, Niša in Kruševca, pridružili sta se jim tudi Anja Ambrožič in Teodora Kelečević iz Banjaluke. Prav Anja in Teodora sta postali zmagovalki kviza.

Nagradni natečaj Slovenske filantropije

Nagradni natečaj Slovenske filantropije Bodi UP! je želel spodbuditi mlade k jezikovni inovativnosti in k razmisleku o prostovoljstvu. Pri pouku slovenščine smo iskali nov slovenski glagol, ki najbolje opisuje delo prostovoljcev. Skupina osnovnošolcev je predlagala glagola pomagati in propirati. Glagola izhajata iz prvega zloga besede prostovoljec in zadnjih zlogov besed pomagati in podpirati, saj sta pomoč in podpora

značilni za opravljanje prostovoljnega dela. Skupina srednješolcev je predlagala glagol prostovoljiti. Na natečaj je prispelo 369 glagolov in prav glagol prostovoljiti je bil izbran za glagol, ki najbolje opisuje prostovoljsko delo in bo vpisan tudi v Slovar slovenskega knjižnega jezika. Vsi učenci, ki so sodelovali v natečaju, so prejeli majice z napisom Bodi up! Vstani in obstani!

Ciciveselošolski vprašalniki

Ciciveselošolske vprašalnike je aprila reševalo več kot 70.000 otrok v slovenskih vrtcih in šolah. Reševali pa smo jih tudi mi in prav vsi smo si zaslužili pohvalo.

Pilov strip in Živel strip

Na natečajih Pilov strip in Živel strip so sodelovali učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Banjaluke, Slatine, Prijedora in Teslića. Natečaj Živel strip je razpisala revija Stripburger, tema je bila prihod Radovana s planeta Beta na Zemljo. Ta natečaj je mednarodni, saj ga Slovenija organizira skupaj z italijansko pokrajino Furlanijo - Julijsko krajino. Natečaj Pilov strip je razpisala revija Pil, učenci so risali stripe o Šnofiju in Pepci – kužkoma, ki sta že več let maskoti revije Pil. Med vsemi prispelimi stripi je bil strip, ki sta ga ustvarila David in Đorđe Stanišić, izbran med deset najboljših in fanta sta prejela drugo nagrado. Nagrajeni pa so bili tudi ostali učenci, ki so se udeležili natečajev.

Objava v Cici nabiralniku

Slika Viktorja Perušića Močerad je bila novembra objavljena v reviji Ciciban.

VESEL
SEM VAŠIH
PISEM.

Ne pozabi napisati svojega
imena, priimka, starosti in
loka, ki jo obiskuješ!

CICI NABIRALNIK

UREDNIŠTVO CIBISANA
CICI NABIRALNIK
1536 LJUBLJANA

Pridržujemo si pravico do brezplačne objave izbranih otroških likovnih del, objavljenih v rubrikah CICI NABIRALNIK in LJUBITNJA MESECA, na spletnih straneh Mladinske knjige Založbe, d. d. Izdelke strok lahko pošljete tudi kot elektronske poštoke (ciciban@mkz.si).

Mona, Ajla Marin, 1. r., OŠ Cerkvica

Tri luča, Andreja Lovrec, 6 let, OŠ Prešihovega
Voranca, Maribor

Močerad, Viktor Perušič, 10 let, Banja Luka

Če bi bil strašilo motovilo

Sem prijazna strašilo motovilo. Stojim vredi popravljenega polja, saj je zunaj že jesen. Nekoga dne, ko nisem imel pravega dela, me je obiskal prijatelj zajec Luka. Povabil me je na letel. Odlila sva do gozda. Živali so se me prestrašile, a zajec Luka je zaživljal in pokakale so iz skrivališč. Glasno je zaškolal: »Strašilo je prijazno, ne boja se ga.« Živali so prišle iz skrivališč in si me pobliže ogledale. Bil sem zelo vesel, ker se je ob meni zbralo veliki novih prijateljev. Luka me je peljal do svojega brloga. Na poti sva srečala ježka, ki se je jezil s hrulka. Pomagal sem mu in ježek je bil zadovoljen. Ko sva prišla v Luka's brlog, je bil ta razmetan. Skupaj sva ga popravila. Po končanem delu sem še drugim živalim pomagal pripraviti ozemlje. Za zahvalo so mi nabrali kostanje. Naredili smo ogreje in si jih spekli. Zraven pa smo peli in plesali. Pozno popoldne sem se poslovil od živali v gozdu. Zajec Luka me je popremil na polje, kjer pa ... Grizat! Palca vrani Želela sva jih preganiti, a se naju niso bole. Luka je vstrelil po ponoč v gozd. Vnil se je s svojimi gazdovimi prijatelji. S skupnimi močmi nam je uspelo preganiti vrane. Zahvalil sem se zajcu Luku in njegovim prijateljem. Ko zajec Luka in prijatelji odidejo, ponovno zatanem sam vredi velikega polja in preganjanj vrane, ki kličejo vsteg.

Ilja Perk, 3. r., OŠ Anžela Bevkovića, Maribor

Tihodžija, Matja Derganc, 6 let, OŠ Brilje, Nova mesto

Bralna torbica

Bralne torbice so vse šolsko leto krožile med učenci v štirih skupinah v Banjaluki in v skupini učencev v Slatini. Vsak teden z izštevanko izštejemo učenca, ki bralno torbico nese domov. V torbici sta knjiga in zvezek. Učenec v zvezek zapiše svoje vtise o prebranem, svoje bralno doživetje poglobi z risbo, lahko zapiše, kaj mu je bilo v knjigi najbolj zanimivo, pri pesniških zbirkah prepíše pesem, ki mu je bila najbolj všeč. Naslednji teden dobi torbico drug učenec in to ponavljamo, dokler je ne dobijo vsi učenci.

*Torba, torba, torbica,
h komu danes ti boš šla?*

Bralna značka

Gibanje za bralno značko ima v Sloveniji več kot petdesetletno tradicijo, v programih vsako leto sodeluje več kot 140.000 otrok in 6000 mentorjev. Bralna značka spodbuja prostovoljno branje v prostem času. Tudi učenci dopolnilnega pouka slovenščine v Republiki Srbski so brali, prislужili so si priznanja in knjižne nagrade. Sodelovali so otroci in odrasli. Posebna nagrada pa je bila, da nas je obiskala pesnica in pisateljica Anja Štefan.

*Prebrala sem
knjigo Samantha
pisma Jennifer.*

*Kakšne
dobre knjige!*

*Knjiga Spričevalo
je res zanimiva.*

*Najbolj všeč so
mi knjige Nejke
Omahen.*

Ni meja za branje

V projektu Ni meja za branje sodelujejo učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Banjaluke in Slatine, učenci OŠ Livada iz Ljubljane in učenci osnovne šole iz St. Petersburga (Rusija). Projekt se je začel jeseni, ko so otroci iz vseh treh mest poslušali pravljičo Grdi raček in po poslušanju likovno ustvarjali. Likovna dela iz vseh treh okolij smo si izmenjali prek elektronske pošte, vrstnikom v Ljubljano in v St. Petersburg smo poslali tudi predstavitev mesta Banjaluka. Spomladi smo izmenjavo ustvarjalnih odzivov na branje ponovili - pripravili smo dramatizacijo ruske pravljice Petelinček in čudežni mlinček. Pridružili so se nam še učenci OŠ Planina pri Sevnici. Tako smo v Banjaluki lahko videli, kaj ustvarjajo vrstniki v Sloveniji in Rusiji, oni pa so spoznali naša dela.

Čudežni mlinček nam je namlel veliko dobre volje in znanja. Zdaj naj si odpočije, jeseni pa se ponovno srečamo in v novem šolskem letu spet ustvarimo kaj lepega.

Kikiriki!

*Jeseni
nasvidenje!*

Vesele počitnice!

TO SMO MI

Bilten je založilo Društvo Slovencev Triglav Banjaluka

Pripravila

Barbara Hanuš, učiteljica dopolnilnega pouka slovenščine

Oblikovanje

Darko Domazet

Tisk

Art print, Banja Luka

Urad Vlade Republike Slovenije
za Slovence v zamejstvu in po svetu

Ministarstvo prosvjete i kulture
Republike Srbije

Grad Banja Luka

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

ZAVOD REPUBLIKE SLOVENIJA
ZA ŠOLSTVO

Društvo Slovencev Republike Srpske "TRIGLAV",
78000 Banja Luka, Cara Lazara 20; tel/fax +387 51 461 068;
e- mail: drustvo.slovencev.triglav@gmail.com; www.udruzenjetriglav.com

YBHA

Muran Meruti
KATARINA
Pemić
Marija
Sasa
Tijana
Dimitrijević
Prisoić
Ljiljana
Ljiljana

Zrnica Aleksandar
Zrnica Rastko
Dorotea Katalina
Ivana Lujic
Darko Đukić

TAJANA

Stefan Drinić
Mibica
Glijigan
Dragana
Vesna Prosen
Vesna Prosen
Emilija
Jevan
Trepanc
Suzij
Bijelović

ALEKSA

Julia
Gera
Tajna
Timatar
Devis Šurlan
Vesna
Ljiljana

HELENA

TINA

MATIJA

Manuela
Manuela

TANJA
KAMIŠA

F.S.

KAMIŠA
STELA
MANUELA
Harana Šurlan

